

ניים (גוטהולץ) יעקב

בן משה ושרה. נולד בשנת 1905 בפולין. נתחנך ברוח המסורת וכשבגר נמשך בלב ונפש אל הציונות. התגבר על השמרנות של סביבתו, הצטרף אל „החלוץ” ויצא להכשרה חקלאית כדי לעלות ארצה. לרוע מזלו לא הספיקו מכסות הסרטיפיקטים גם בשבילו. ניסה להעפיל ארצה בלי רשיון. נתפס על-ידי שומרי-הגבול הפולניים וגדון למאסר בעוון נסיון לצאת מפולין בלי תעודות ורשיון. אחרי מאסר ממושך

אילצוהו להתגייס לצבא הפולני ושירת שנתים בחיל-הפרשים. את פולין לא אהב ולא ראה אותה כמולדת הראויה כי ישרת אותה, אך למען כבודו האנושי והיהודי השתדל ללמוד את המלאכה הצבאית כראוי וכששוחרר אחרי תום שירותו הביא הביתה תעודת הצטיינות. אז כבר קיבל דרכון כחוק וב-1931 יצא לצרפת להשתלם בחקלאות כדי להתכונן גלעולות לארץ-ישראל. בסגולותיו האישיות נתחבב על מכריו בצרפת והצליח למשוך רבים לציונות ולהתרימם לקרנות הלאומיות. שם אירגן את קבוצת „אהוה” ונבחר כציר לקונגרס הציוני מטעם הציונים הכלליים. כשעלה ברשיון ב-1936 ומצא את הישוב עומד על נפשו מול ההתקפות הערביות, התגייס לנוטרות, וכחייל-פרש לשעבר נשלח אל הגליל העליון. נודע בנדיבות-לבו לעזרת הזולת. ב-1940 התנדב, לפי צו המוסדות, לצבא הבריטי וצורף לבריגדה העברית. אחרי מיגור האויב הנאצי הרבה לעזור לשארית הפליטה באיטליה ובצרפת. אחרי 4¼ שנות שירות חזר ארצה. כשהחלו ההתקפות הערביות בחורף תש"ח התנדב לצבא ההגנה על אף בריאותו הרופפת ו-43 שנותיו. לשאלת קרובו, משום מה הוא עושה זאת, השיב: „אני, שידעתי לשרת בצבא הפולני ובצבא הבריטי, לא אשרת בצבא ישראל?” ואכן שירת באמונה ובמסירות ובגבורה עד שנפל על הר-ציון ביום 11.8.1948. היה קבור בשייך-באדר א'. ב-30.8.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.